

JPF 2013/137

Rechtbank Breda

30 november 2012, 245768 FA RK 12-765; ECLI:NL:RBBRE:2012:BY7496.

(mr. Scheij)

[Naam vrouw] te Breda,

hierna te noemen: de vrouw,

advocaat: mr. M.D. van Bruggen,

en

[naam man], zonder bekende woon- of verblijfplaats in Nederland, mogelijk verblijvende [adres],

Alanya.1 (Turkije),

hierna te noemen: de man.

Gezag, Erkenning gezagsbeslissing

[Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961 - 7]

» **Samenvatting**

De vrouw bezit de Nederlandse en de Turkse nationaliteit en de man alleen de Turkse nationaliteit. Partijen zijn met elkaar gehuwd geweest. Dat huwelijk is inmiddels door echtscheiding ontbonden. Uit het huwelijk zijn drie minderjarigen geboren: minderjarigen 1 en 2 wonen bij de man in Turkije, minderjarige 3 verblijft bij de vrouw in Nederland. Het verzoek behelst het belasten van de vrouw met het gezag over minderjarige 3.

Aan het verzoek van de vrouw ligt ten grondslag dat er sprake is van een verstoorde communicatie tussen partijen. Daarnaast blijkt uit de door de advocaat van de vrouw overgelegde uitspraak van de Rechtbank Antalya (Turkije) dat de minderjarigen zijn toegewezen aan de vrouw en dat de vrouw belast is met de voogdij over de minderjarigen.

Ter zitting is door de vrouw naar voren gebracht dat zij, ingevolge een beslissing van de Turkse rechter, inmiddels met het eenhoofdig gezag is belast over de minderjarigen 1 en 2. Zij is van plan de minderjarigen op te halen en met minderjarige 3 samen een gezin te vormen in Nederland. De vrouw kan echter geen reisdocument voor minderjarige 3 aanvragen, nu de toestemming daarvoor van de man ontbreekt.

De rechtbank overweegt dat voor de erkenning van de gezagsbeslissing uit Turkije art. 7 HKBV 1961 van toepassing is. Dat artikel bepaalt dat maatregelen, genomen door autoriteiten die krachtens dit verdrag bevoegd zijn, erkend worden in alle verdragsstaten. De rechtbank gaat ervan uit dat het begrip voogdij, zoals dat in de Turkse uitspraak is genoemd, kan worden gelijkgesteld met het begrip gezag, zoals dat in het Burgerlijk Wetboek wordt gehanteerd. Gelet op het bepaalde in art. 7 HKBV 1961 wordt voornoemde gezagsbeslissing van rechtswege in Nederland erkend. Dit betekent dat de vrouw ten tijde van het indienen van onderhavig verzoek reeds alleen met het gezag over minderjarige 3 is belast. De rechtbank bepaalt dat de vrouw niet-ontvankelijk zal worden verklaard in haar verzoek. Daarnaast zal de rechtbank uit praktische overwegingen voor recht verklaren dat de vrouw alleen het gezag heeft over minderjarige 3.

De rechtbank verklaart dat de vrouw belast is met het gezag over de minderjarige en verklaart de vrouw verder niet-ontvankelijk in haar verzoek.

[beslissing/besluit](#)

» Uitspraak

1. *Het verloop van het geding*

(...; red.)

2. *Het verzoek*

Het verzoek strekt ertoe te bepalen dat de vrouw alleen met het gezag zal zijn belast over de hierna onder 3 te noemen minderjarige.

3. *De beoordeling*

3.1. Tussen partijen staat, op grond van de stellingen en overgelegde stukken, het hierna vermelde vast.

– Partijen zijn met elkaar gehuwd geweest. Bij voormelde beschikking is de echtscheiding tussen partijen uitgesproken. Deze beschikking is op 13 juli 2010 ingeschreven in het daartoe bestemde register.

– Uit hun huwelijk zijn geboren:

1. [minderjarige 1]

2. [minderjarige 2]

3. [minderjarige 3].

– [minderjarige 1] en [minderjarige 2] zijn woonachtig bij de man in Turkije.

– [minderjarige 3] verblijft bij de vrouw in Nederland.

– De vrouw bezit de Nederlandse en de Turkse nationaliteit en de man bezit de Turkse nationaliteit.

3.2. De Nederlandse rechter is bevoegd van het verzoek kennis te nemen aangezien de minderjarige [minderjarige 3] haar gewone verblijfplaats in Nederland heeft.

3.3. Aan het verzoek wordt door de vrouw ten grondslag gelegd dat er sprake is van een verstoorde communicatie tussen partijen. De man woont met [minderjarige 1] en [minderjarige 2] in Turkije. De vrouw heeft praktisch geen contact met hen. Nu de vrouw alleen verantwoordelijk is voor de verzorging en opvoeding van [minderjarige 3], dient de vrouw alleen te worden belast met het gezag. Er is naar de mening van de vrouw ook sprake dat [minderjarige 3] klem zou kunnen komen te zitten tussen haar ouders gezien het gebrek aan communicatie tussen partijen en dat niet te verwachten is dat er verbetering zal komen in de situatie. Ter zitting is door en namens de vrouw naar voren gebracht dat zij ingevolge een beslissing van de Turkse rechter inmiddels met het eenhoofdig gezag is belast over de minderjarigen [minderjarige 1] en [minderjarige 2]. Zij is voornemens [minderjarige 1] en [minderjarige 2] op te halen in Turkije en met hen en [minderjarige 3] een gezin te vormen in Nederland. Zij kan echter geen reisdocument voor [minderjarige 3] aanvragen nu de toestemming daarvoor van de man ontbreekt. Daardoor kan de vrouw niet met [minderjarige 3] afreizen naar Turkije. De vrouw acht toewijzing van het verzoek in het zwaarwegende belang van [minderjarige 3].

3.4. De man is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter terechtzitting verschenen. Evenmin is van de man een verweerschrift ontvangen.

3.5. De vertegenwoordigster van de raad heeft ter zitting aangegeven dat er sprake is van een kwetsbare en gecompliceerde situatie. De vrouw heeft reeds lange tijd geen contact gehad met

[minderjarige 1] en [minderjarige 2] die bij de man in Turkije verblijven. Zij is voornemens [minderjarige 1] en [minderjarige 2] in Turkije op te gaan halen terwijl zij hen al drie jaar niet heeft gezien. Het is voor hen van belang dat alles op orde is voordat zij naar Nederland afreizen.

3.6. De rechtbank heeft de advocaat van de vrouw in de gelegenheid gesteld de beslissing van de Turkse rechter op schrift alsnog in het geding te brengen.

3.7. Uit de door de advocaat van de vrouw overgelegde uitspraak van de rechtbank te Antalya (Turkije) van 23 juni 2011 blijkt dat de minderjarigen [minderjarige 1], [minderjarige 2] en [minderjarige 3] zijn toegewezen aan de vrouw en dat de vrouw belast is met de voogdij over de minderjarigen.

3.8. Gelet op voornoemde uitspraak heeft de advocaat van de vrouw bij faxbrief van 18 juli 2012 verzocht in deze zaak een beschikking af te geven waaruit blijkt dat de rechtbank vaststelt dat de vrouw reeds eenhoofdig met het gezag is belast. De vrouw doet haar verzoek, nu haar is gebleken dat buitenlandse gezagsbeslissingen niet langer worden geregistreerd in het gezagsregister, waardoor de vrouw geen bewijsstuk kan leveren uit het Nederlands gezagsregister dat zij alleen met het gezag over [minderjarige 3] is belast. Indien de rechter van oordeel is dat de beslissing van de Turkse rechter niet erkend kan worden, handhaaft de vrouw haar initiële verzoek.

3.9. De rechtbank overweegt als volgt.

3.10. Voor de erkenning van gezagsbeslissingen uit Turkije geldt thans nog het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961. Artikel 7 van dat verdrag bepaalt dat maatregelen genomen door autoriteiten die krachtens dit verdrag bevoegd zijn, erkend worden in alle verdragsstaten.

3.11. Bij voornoemde beslissing van de rechtbank te Antalya (Turkije) is [minderjarige 3] aan de vrouw toevertrouwd en is aan de vrouw het voogdijschap over [minderjarige 3] toegewezen. De rechtbank gaat ervan uit dat het begrip voogdij zoals dat in deze uitspraak is genoemd, kan worden gelijkgesteld met het begrip gezag zoals dat in het Burgerlijk Wetboek wordt gehanteerd. Gelet op het bepaalde in artikel 7 van het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961 wordt voornoemde gezagsbeslissing van rechtswege in Nederland erkend. Dit betekent dat de vrouw ten tijde van het indienen van het onderhavige verzoek reeds alleen met het gezag over [minderjarige 3] is belast. Zij heeft dan ook naar het oordeel van de rechtbank geen belang bij haar onderhavige verzoek.

3.12. Gelet op het voorgaande zal de vrouw niet-ontvankelijk worden verklaard in haar verzoek. Wel is het voorstelbaar dat de vrouw voor (praktische) problemen komt te staan nu zij niet met officiële documenten – bijvoorbeeld een uittreksel uit het gezagsregister – kan aantonen dat zij thans alleen het gezag uitoefent over [minderjarige 3]. De rechtbank zal daarom voor recht verklaren dat de vrouw alleen het gezag heeft over [minderjarige 3].

3.13. Nu partijen ex-echtgenoten zijn, zullen de proceskosten worden gecompenseerd.

4. De beslissing

De rechtbank

verklaart voor recht dat de vrouw alle[minderjarige 3]ast is met het gezag over de minderjarige [minderjarige 3];

verklaart de vrouw niet-ontvankelijk in haar verzoek;

compenseert de kosten van het geding aldus dat iedere partij de eigen kosten draagt.

» **Noot**

De erkenning van gezagsbeslissingen is een moeilijk onderwerp. De familierechtadvocaat dient alert te zijn op de verschillende internationale instrumenten. Onderscheid dient te worden gemaakt tussen de hier genoemde categorieën, naar gelang van de staat van herkomst van de gezagsbeslissing. In deze annotatie wordt geen aandacht besteed aan een van rechtswege verkrijging van een gezagsverhouding.

1. Uitspraken uit lidstaten bij de Europese Unie (behalve Denemarken): Deze uitspraken kunnen onder de werking van de Brussel II-bis Verordening vallen. Dit betekent dat er sprake is van een versnelde exequatur procedure en automatische erkenning. Met betrekking tot twee soorten beslissing is de exequaturprocedure zelfs afgeschaft (omgangszaken en een beslissing waarbij de terugkeer van een ontvoerd kind wordt gelast).

2. Uitspraken uit staten die het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 hebben geratificeerd (en buiten de EU zijn gelegen): Op dit moment kan dit verdrag gelden met betrekking tot uitspraken uit Albanië, Armenië, Australië, Dominicaanse Republiek, Ecuador, Lesotho, Monaco, Montenegro, Marokko, Rusland, Oekraïne, Uruguay en Zwitserland. Op grond van art. 52 lid 3 HKBV 1996 is dit verdrag echter slechts van toepassing op beslissingen die zijn genomen nadat het verdrag in werking is getreden in beide staten. Aangezien het verdrag op 1 mei 2011 in Nederland in werking is getreden, zal vaak toch een ander instrument moeten worden geraadpleegd.

3. Uitspraken uit staten die het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961 hebben geratificeerd (en buiten de EU zijn gelegen, mits het HKBV 1996 niet van toepassing is): In het algemeen zal dit Verdrag slechts van toepassing zijn op de erkenning van gezagsbeslissingen afkomstig uit Macao en Turkije. Desalniettemin moet hier worden opgemerkt dat dit verdrag nog steeds van toepassing kan zijn in de verhouding met Italië, omdat Italië het HKBV1996 nog niet heeft geratificeerd.

4. Uitspraken uit andere landen: In dit geval dient naar art. 431 Rv te worden gekeken en dient een (verkapte) exequatur te worden verkregen.

Deze uitspraak laat derhalve zien dat het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961 nog steeds een rol kan spelen bij de vraag of een buitenlandse beslissing in aanmerking komt voor erkenning in Nederland. In dit geval hoefde de vrouw geen procedure aan te vangen om de inhoud van de Turkse beslissing in Nederland te laten erkennen. Gelukkig heeft de rechter wel van de mogelijkheid gebruik gemaakt om een verklaring voor recht af te geven, teneinde te voorkomen dat de vrouw later weer hierover in de problemen komt.

mr. dr. I. Curry-Sumner,